Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2017-861
(mr. B.F. Keulen, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus en drs. L.B. Lauwaars RA, leden en mr. G.A. van de Watering, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 1 november 2016
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Schadeverzekering N.V., verder te noemen Verzekeraar, in deze vertegenwoordigd door ARAG SE Nederland , gevestigd te Leusden, verder te noemen Rechtshulpverlener
Datum uitspraak	: 20 december 2017
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

In juni 2013 is Consument verhuisd in welk kader hij voor zijn nieuwe woning een beroep gedaan heeft gedaan op voorzieningen uit hoofde van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO). Dat heeft geleid tot veel procedures bij de (Centrale) Raad van Beroep. De risicodragend rechtsbijstandsverzekeraar heeft Consument vervolgens gewaarschuwd voor de ontwikkeling van de schadelast waarna Consument nog een aantal malen een beroep heeft gedaan op de verzekering . Verzekeraar heeft Consument daarna bericht dat de verzekering zou worden gecontinueerd met een uitsluiting. Lopende de procedure bij Kifid heeft Rechtshulpverlener Consument ervan beticht zich in een van de lopende gerechtelijke procedures, schuldig te hebben gemaakt aan fraude waarna de risicodragend verzekeraar de verzekering met onmiddellijke ingang heeft beëindigd. De Commissie stelt vast dat Rechtshulpverlener gedocumenteerd en gemotiveerd heeft aangevoerd dat Consument zich schuldig heeft gemaakt aan fraude. Het is dan ook aan Consument om die stelling van Rechtshulpverlener gemotiveerd te weerleggen. Consument is in die bewijsopdracht naar het oordeel van de Commissie niet geslaagd. Rechtshulpverlener heeft dan ook voldoende aannemelijk gemaakt dat Consument zich jegens hem schuldig heeft gemaakt aan opzettelijke misleiding. Rechtshulpverlener heeft de risicodragend verzekeraar dan ook in overweging kunnen geven om gebruik te maken van zijn op grond van artikel 7:940 lid 3 BW toekomende bevoegdheid om de verzekering met onmiddellijke ingang te beëindigen. De vordering van Consument wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- de klachtbrief met bijlagen van Consument van 31 oktober 2016;
- de bij brief met bijlagen van 3 november 2016 aanvullende door Consument verstrekte informatie;
- het verweerschrift met bijlagen van Rechtshulpverlener van 27 december 2016;
- de repliek van Consument van 30 december 2016;
- de dupliek van Rechtshulpverlener van 19 januari 2017;
- het e-mailbericht van Consument van 13 april 2017;
- de daarop bij e-mailbericht van 13 april 2017 gevolgde reactie van Rechtshulpverlener;
- de verklaring van Consument met diens keuze voor bindend advies.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een telefonisch te houden hoorzitting op 13 april 2017. Daarbij is tegelijkertijd telefonisch contact opgenomen met partijen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft in 2008 bij Verzekeraar een rechtsbijstandverzekering gesloten. Het verlenen van rechtsbijstand is uitbesteed aan Rechtshulpverlener, die in deze zaak mede namens Verzekeraar verweer voert.

2.2 In juni 2013 is Consument verhuisd van [Plaatsnaam 1] naar [Plaatsnaam 2], in verband met de aanvaarding door zijn echtgenote van een nieuw dienstverband. Consument heeft in dat kader voor zijn nieuwe woning een beroep gedaan op voorzieningen uit hoofde van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO), hetgeen tot vele procedures bij de (Centrale) Raad van Beroep heeft geleid. Rechtshulpverlener heeft daarvoor een groot aantal dossiers aangelegd. Een en ander heeft er toe geleid dat Verzekeraar Consument bij brief van 5 maart 2015 heeft gewaarschuwd voor de ontwikkeling van de schadelast meer in het bijzonder het groot aantal keren dat Consument een beroep op deze verzekering heeft gedaan, met name in verband met WMO-geschillen. Verzekeraar waarschuwt Consument in die brief ervoor dat een en ander zou kunnen leiden tot aanpassing van de dekking dan wel tot beëindiging van de verzekering.

2.3 Consument heeft hierna nog een aantal malen in verband met diverse geschillen een beroep gedaan op de verzekering. Verzekeraar heeft Consument daarna bericht dat de verzekering slechts wordt gecontinueerd met een uitsluiting voor WMO-geschillen. Na het doorlopen van de interne klachtenprocedure, waarbij Verzekeraar zijn standpunt heeft gehandhaafd, is het daarover dat Consument een klacht aan Kifid heeft voorgelegd.

2.4 Lopende deze procedure heeft Rechtshulpverlener Consument ervan beticht zich in een van de lopende gerechtelijke procedures, schuldig te hebben gemaakt aan fraude. Rechtshulpverlener heeft zich in een procedure bij de Raad van State met een beroep op een door Consument overhandigd document namens Consument op het standpunt gesteld dat ten gevolge van de in dat document genoemde aanzienlijke verhoging van de huur van Consument's woning niet langer sprake was van een door de Gemeente als adequaat omschreven voorziening, namelijk de aanpassing van de woning. Rechtshulpverlener heeft zich daarna als gemachtigde uit de procedure teruggetrokken en Consument in de gelegenheid gesteld zich te verweren tegen zijn beschuldiging dat sprake is van fraude. Nadat Consument in zijn standpunt heeft volhard dat van zijn kant geen sprake is geweest van fraude, heeft Verzekeraar Consument bij brief van 17 januari 2017 laten weten dat de verzekering door hem met onmiddellijke ingang was beëindigd omdat Consument zich schuldig heeft gemaakt aan fraude.

3. *Ter zitting.*
Ter gelegenheid van de telefonische hoorzitting op 13 april 2017 heeft de Commissie benadrukt dat het aan Consument is om nader bewijs aan te dragen van zijn stelling dat, in weerwil van hetgeen Rechtshulpverlener gemotiveerd heeft aangevoerd, geen sprake is van fraude dan wel van vervalsing. Consument heeft naar aanleiding daarvan aangeboden om nader bewijs aan te dragen waaruit zou blijken dat de verklaring van de vastgoedbeheerder niet juist is. Consument heeft dit aanvullend bewijs nog dezelfde dag per e-mail toegestuurd. Rechtshulpverlener heeft hierop nog bij e-mailbericht van dezelfde dag gereageerd en daarbij zijn standpunt gehandhaafd.

3 Vordering, klacht en verweer

3.1 Vordering Consument
Consument vordert ongedaanmaking van de door Verzekeraar doorgevoerde opzegging van de verzekering en verwijdering van de uitsluitingsclausule voor WMO-geschillen zoals vermeld op het polisblad.

3.2 Grondslagen en argumenten daarvoor
Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Rechtshulpverlener is toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van zijn verplichtingen uit hoofde van deze rechtsbijstandverzekering. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan.

- Consument is ten onrechte door Rechtshulpverlener beticht van fraude en daardoor in zijn eer en goede naam aangetast. en staat erop dat Rechtshulpverlener zijn excuses aanbiedt en Verzekeraar laat weten dat sprake was van een misverstand.
- Rechtshulpverlener moet het geheel van alle WMO-kwesties aanmerken als één geschil en de uitsluiting voor WMO-geschillen laten vervallen, omdat daar geen reden voor is.

3.3 Verweer Rechtshulpverlener
Rechtshulpverlener heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie ziet zich gesteld voor beantwoording van de vraag of Rechtshulpverlener toerekenbaar te kort is geschoten in de nakoming van zijn verplichtingen uit hoofde van deze rechtsbijstandverzekering door Verzekeraar in overweging te geven om

1) tot tussentijdse en onmiddellijke beëindiging van deze verzekering over te gaan omdat Consument zich schuldig zou hebben gemaakt aan fraude dan wel
2) Verzekeraar in overweging te geven de verzekering slechts te continueren dan na opname van een uitsluitingsclausule voor WMO-geschillen .

4.2 Beoordeling van de hierboven onder 1 genoemde vraag dient te geschieden aan de hand van het derde lid van artikel 7:940 van het Burgerlijk Wetboek waarin - kort gezegd - is bepaald dat de verzekeraar slechts tussentijds en zonder inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden, kan overgaan tot opzegging van de verzekering indien verzekeringnemer jegens hem heeft gehandeld met de opzet om hem te misleiden.

4.3 Rechtshulpverlener heeft in dit kader aangevoerd dat hem is gebleken dat Consument in een door hem behandelde procedure bij de Centrale Raad van Beroep een vervalst document heeft overgelegd, te weten een brief van de verhuurder van Consument, een vastgoedbeheerder, van 17 augustus 2016 waarin Consument te kennen is gegeven dat de huur per 1 november 2016 met € 225,- wordt verhoogd conform de waarde op de woningmarkt en op grond waarvan Rechtshulpverlener zich jegens de Centrale Raad van Beroep op het standpunt heeft gesteld dat, in verband met die huurverhoging, niet meer kan worden gesproken van een adequate WMO-voorziening. Rechtshulpverlener heeft in het kader van zijn stelling dat Consument zich schuldig zou hebben gemaakt aan fraude tevens een e-mailbericht van hetzelfde vastgoedbedrijf van 15 november 2016 overgelegd waarin deze met zoveel woorden nadrukkelijk betwist dat a) de huur van de woning van Consument met ingang van 1 november 2016 met een bedrag van € 225,- is verhoogd en b) dat de genoemde aan Consument gerichte brief van 17 augustus 2016 door hem is verstuurd.

4.4 In de kern genomen heeft Consument hier tegenin gebracht dat Rechtshulpverlener zich kennelijk bij de verkeerde medewerker van zijn verhuurder heeft gemeld en dat Rechtshulpverlener, als het gaat om de huurbetalingen zich moet wenden tot de Kredietbank omdat hij, nu hij in de schuldsanering zit, niet zelf voor aanlevering van de betalingsgegevens kan zorgdragen. Consument heeft bij de na de hoorzitting ingediende productie tevens een gestempelde en ook door Consument ondertekende verklaring over zijn woon- en betaalgedrag van [naam makelaarskantoor] van 17 februari 2017 overgelegd waaruit zou blijken dat hij zich niet schuldig heeft gemaakt aan fraude.

4.5 De Commissie stelt in de eerste plaats vast dat Rechtshulpverlener gedocumenteerd en gemotiveerd heeft aangevoerd dat Consument zich in zijn opvatting schuldig heeft gemaakt aan fraude middels het overleggen van een vervalste brief van 27 augustus 2016 van zijn verhuurder, het eerder hierboven onder 2.3 genoemd vastgoedbedrijf. Daarvan uitgaande is het naar het oordeel van de Commissie dan ook aan Consument om die stelling van Rechtshulpverlener gemotiveerd te weerleggen. Consument is in die bewijsopdracht naar het oordeel van de Commissie niet geslaagd. De enkele stelling van Consument dat Rechtshulpverlener zich kennelijk niet bij de juiste medewerker van zijn verhuurder heeft gewend dan wel dat Rechtshulpverlener zich voor de betaalbewijzen had moeten wenden tot de Kredietbank, is daarvoor onvoldoende. Nu Consument gezien zijn reactie kennelijk *wel* over de wetenschap beschikt welke medewerker van zijn verhuurder over de juiste informatie beschikt, had van Consument mogen worden verwacht dat hij Rechtshulpverlener die gegevens concreet had verstrekt.

Laatstgenoemde heeft bovendien, nu noch is gesteld noch is gebleken dat deze niet voorhanden is, terecht aangevoerd dat van Consument ook had mogen worden verwacht dat deze het origineel van de bedoelde brief had overgelegd nu de authenticiteit daarvan door de afzender zelf wordt ontkend. De omstandigheid dat Consument geen toegang heeft tot zijn betaalbewijzen dient bovendien voor zijn rekening en risico te komen. De enkele verwijzing naar de Kredietbank als de instelling waar deze gegevens mogelijk wel beschikbaar zouden zijn, zoals Consument heeft gedaan, kan hem dan ook niet baten. De door Consument na de hoorzitting overgelegde en door hem mede-ondertekende verklaring over zijn woon- en betaalgedrag van [naam makelaarskantoor] van 17 februari 2017, maakt dat niet anders. Het betreft hier immers slechts een verklaring over het vermeende woon- en betaalgedrag van Consument die op geen enkele manier in relatie valt te brengen met de hier aan de orde zijnde brief van de verhuurder van Consument van 17 augustus 2016. De Commissie kan daaraan dan ook geen enkel bewijs ontlenen dat deze brief niet vervalst zou zijn.

4.6 Het vorenstaande brengt de Commissie tot de conclusie dat Rechtshulpverlener voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat Consument zich jegens hem schuldig heeft gemaakt aan opzettelijke misleiding. Het is naar het oordeel van de Commissie dan ook terecht dat Rechtshulpverlener de risicodragend verzekeraar in overweging heeft gegeven om gebruik te maken van zijn op grond van artikel 7:940 lid 3 BW toekomende bevoegdheid om de verzekering met ingang van 17 januari 2017 te beëindigen. Beantwoording van de hierboven onder 4.1 ad 2 genoemde vraag is daarmee niet meer aan de orde.

4.7 Het voorstaande brengt met zich mee dat niet is komen vast te staan dat Rechtshulpverlener toerekenbaar te kort is geschoten in de nakoming van zijn verplichtingen uit deze verzekeringsovereenkomst en Verzekeraar evenmin een verwijt treft. Al het overige dat partijen hebben aangevoerd kan niet tot een andere beslissing leiden en behoeft geen verdere bespreking. De Commissie wijst de vordering van Consument daarom af.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 46 van het Reglement.